SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 907

Warszawa, 26 listopada 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Ryszarda Petru.

(-) Agnieszka Buczyńska; (-) Żaneta Cwalina-Śliwowska; (-) Sławomir Ćwik; (-) Piotr Górnikiewicz; (-) Bożenna Hołownia; (-) Rafał Kasprzyk; (-) Rafał Komarewicz; (-) Aleksandra Leo; (-) Adam Luboński; (-) Maja Ewa Nowak; (-) Barbara Oliwiecka; (-) Łukasz Osmalak; (-) Ryszard Petru; (-) Bartosz Romowicz; (-) Ewa Schädler; (-) Marcin Skonieczka; (-) Piotr Paweł Strach; (-) Ewa Szymanowska; (-) Paweł Śliz; (-) Wioleta Tomczak; (-) Kamil Wnuk.

Projekt

U S T A W A

z dnia…….

o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226[2)]) wprowadza się następujące zmiany;

1) w art. 22k dodaje się ust. 22–24 w brzmieniu:

„22. Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 1 000 000 zł. Kwota 1 000 000 zł obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów.

23. Przepis ust. 22 stosuje się, pod warunkiem że:

1) wartość początkowa jednego środka trwałego, o którym mowa w ust. 22, nabytego w roku podatkowym, wynosi co najmniej 10 000 zł;
2) łączna wartość nabytych w roku podatkowym środków trwałych, o których mowa w ust. 22 nie może przekroczyć 15% uzyskanych w danym roku przychodów;
3) podatnik zatrudniał w roku poprzedzającym rok podatkowy średniorocznie co najmniej 3 pracowników;
4) podatnik nie dokona zbycia oraz nie przekaże na własne potrzeby środka trwałego, o którym mowa w ust. 22, w ciągu kolejnych pięciu lat następujących po roku podatkowym;
5) podatnik będzie kontynuował przez kolejne 3 lata działalność gospodarczą;

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa i ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 202 4 r, poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

6) nabycie środków trwałych, o których mowa w ust. 22, nie spowoduje powstania straty podatkowej w roku podatkowym.

24. Podatnik, który dokonał odpisu amortyzacyjnego, o którym mowa w ust. 22, a następnie w ciągu kolejnych pięciu lat następujących po roku podatkowym, w którym dokonał odpisu zbył lub przekazał na własne potrzeby środek trwały albo zlikwidował działalność gospodarczą przed upływem 3 lat od dokonania odpisu jest obowiązany:

1) zmniejszyć koszty uzyskania przychodów o różnicę jaka powstałaby, gdyby w odniesieniu do tego środka trwałego dokonywał odpisów bez zastosowania ust. 22;
2) zapłacić podatek wynikający z różnicy kosztów uzyskania przychodów ustalonej zgodnie z pkt 1;
3) zapłacić kwotę odsetek według stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych obowiązującej od dnia odpisu, o którym mowa w ust. 22, do dnia zbycia lub przekazania środka trwałego albo zakończenia działalności gospodarczej.”;

2) po art. 23n dodaje art. 23na w brzmieniu:

„Art. 23na. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do podmiotów krajowych niemających w roku podatkowym powiązań z podmiotami zagranicznymi oraz podmiotami działającymi w specjalnych strefach ekonomicznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805 oraz z 2024 r. poz. 232, 854, 1222,1572, 1585 i 1593) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11b w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) podmiotów krajowych niemających w roku podatkowym powiązań z podmiotami zagranicznymi oraz podmiotami działającymi w specjalnych strefach ekonomicznych.”.

2) w art. 16k dodaje się ust. 22–24 w brzmieniu:

„22. Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 1 000 000 zł. Kwota 1 000 000 zł obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty na poczet nabycia środka trwałego, o której mowa w art. 22 ust. 1s, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów.

23. Przepis ust. 22 stosuje się pod warunkiem, że:

1) wartość początkowa jednego środka trwałego, o którym mowa w ust. 22, nabytego w roku podatkowym, wynosi co najmniej 10 000 zł,
2) łączna wartość nabytych w roku podatkowym środków trwałych, o których mowa w ust. 22 nie może przekroczyć 15% uzyskanych w danym roku przychodów;
3) podatnik zatrudniał w roku poprzedzającym rok podatkowy średniorocznie co najmniej 3 pracowników;
4) podatnik nie dokona zbycia oraz nie przekaże na własne potrzeby środka trwałego, o którym mowa w ust. 22, w ciągu kolejnych pięciu lat następujących po roku podatkowym;
5) podatnik będzie kontynuował przez kolejne 3 lata działalność gospodarczą;
6) nabycie środków trwałych, o których mowa w ust. 22, nie spowoduje powstania straty podatkowej w roku podatkowym.

24. Podatnik, który dokonał odpisu amortyzacyjnego, o którym mowa w ust. 22, a następnie w ciągu kolejnych pięciu lat następujących po roku podatkowym, w którym dokonał odpisu zbył lub przekazał na własne potrzeby środek trwały albo zlikwidował działalność gospodarczą przed upływem 3 lat od dokonania odpisu jest obowiązany:

1) zmniejszyć koszty uzyskania przychodów o różnicę jaka powstałaby, gdyby w odniesieniu do tego środka trwałego dokonywał odpisów bez zastosowania ust. 22;
2) zapłacić podatek wynikający z różnicy kosztów uzyskania przychodów ustalonej zgodnie z pkt 1;
3) zapłacić kwotę odsetek według stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych obowiązującej od dnia odpisu, o którym mowa w ust. 22, do dnia zbycia lub przekazania środka trwałego albo zakończenia działalności gospodarczej.”;

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54 w § 1 po pkt 7b dodaje się pkt 7c w brzmieniu:
„7c) od zaległości podatkowych stwierdzonych w wyniku kontroli podatkowej za okres od dnia, w którym długość kontroli podatkowej przekracza 6 miesięcy;”;
2) w art. 70 w § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania, z tym

że zawieszenie postępowania nie następuje, jeżeli postępowanie zostało wszczęte później niż rok przed upływem terminu przedawnienia;”;

3) w art. 274 dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Zastosowanie przepisów § 1–6 nie może stanowić wyłącznej podstawy podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego.”;

4) po art. 274c dodaje się art. 274d w brzmieniu:

„Art. 274d. Jeżeli organ podatkowy, w związku z postępowaniem podatkowym lub kontrolą podatkową, stwierdzi, że kontrahent podatnika wykonujący działalność gospodarczą jest wpisany do Rejestru Należności Publicznoprawnych jako zobowiązany, informuje o tym podatnika.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.[3)]) po art. 79 dodaje się art. 79a w brzmieniu:

„Art. 79a. Kontrolujący sprawdza w trakcie kontroli czy kontrahenci kontrolowanego nie są wpisani do Rejestru Należności Publicznoprawnych. W przypadku stwierdzenia przez kontrolującego, że kontrahent kontrolowanego jest wpisany do tego rejestru jako zobowiązany, kontrolujący informuje o tym kontrolowanego.”.

Art. 5. Przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do środków trwałych nabytych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 y 1860 oraz z 2024 r. poz. 850, 863, 879 i 1222)

U Z A S A D N I E N I E

Potrzeba i cel wydania ustawy

Sytuacja podmiotów prowadzących działalność gospodarczą ulega stałemu stałemu pogarszaniu. Przejawia się to przede wszystkim w ciągłym podnoszeniu się kosztów prowadzenia tej działalności, jej nadmiernej fiskalizacji, a także coraz większymi obowiązkami związanymi z bieżącą działalnością i relacjami z organami państwa. Tymczasem, wyniki finansowe podmiotów gospodarczych i ich bezpieczeństwo prawne powinny zależeć od ich aktywności gospodarczej i swobody działania gwarantowanej Konstytucją i ustawami.

W celu poprawy sytuacji przedsiębiorców, w obecnym stanie Państwa nie są możliwe takie gruntowne zmiany, jak radykalne obniżenie podatków i innych danin publicznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, które wpłynęłyby na rozwój wszystkich przedsiębiorców i znacząco stymulowały wzrost nakładów inwestycyjnych, a tym samym krajowy wzrost gospodarczy. Takie zmiany nie mogą być także w sposób odpowiedzialny proponowane w poselskim projekcie ustawy (brak odpowiedniego zasobu danych niezbędnych do wprowadzenia istotnych zmian podatkowych bez narażania stabilności finansów publicznych). W ocenie wnioskodawców konieczne są jednak zmiany, które nie wywołując bezpośrednio znaczącego obniżenia dochodów podatkowych dadzą impuls rozwojowy aktywnym przedsiębiorcom. Potrzebne jest także – mimo wielu już istniejących gwarancji swobody działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji, ustawa – Prawo przedsiębiorców) – dalsze deregulowanie obowiązków przedsiębiorców oraz wprowadzanie ograniczeń w ingerencji w ich działalność przez organy państwowe, zwłaszcza wtedy, gdy wskutek skomplikowania systemu prawnego przedłużają się procedury kontrolne. Z tych względów celami ustawy jest:

– wprowadzenie mechanizmów stymulujących wzrost nakładów inwestycyjnych poprzez rozszerzenie uprawnień do odpisów amortyzacyjnych,
– ograniczenie kręgu przedsiębiorców, których dotyczą obowiązki związane z cenami transferowymi,
– wprowadzenie ograniczeń dla organów administracji skarbowej wymuszających skracanie procedur kontrolnych dla zwiększenia bezpieczeństwa prawnego przedsiębiorców oraz wprowadzenie dodatkowych gwarancji bezpieczeństwa prawnego przedsiębiorców.

Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana i różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Zmiany w zasadach amortyzacji środków trwałych – nowelizacja ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 1 pkt 1 i art. 2 pkt 2)

Obecnie funkcjonują rozwiązania umożliwiające jednorazowe zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wydatków na składniki majątku o wartości do 10.000 zł, bez konieczności ich amortyzowania. Jednorazowo odpisów amortyzacyjnych do kwoty 50.000 euro rocznie mogą dokonywać podatnicy, którzy rozpoczęli prowadzenie działalności oraz mali podatnicy, u których przychód ze sprzedaży, nie przekroczył w poprzednim roku podatkowym równowartości dwóch milionów euro, z tym że dotyczy to środków trwałych takich jak maszyny, urządzenia, narzędzia, przyrządy, środki transportu, z wyłączeniem samochodów osobowych. Podatnicy mogą także dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych do kwoty 100.000 zł rocznie, od nabytych fabrycznie nowych środków trwałych zaliczonych do grupy 3-6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych (maszyny, urządzenia, narzędzia, przyrządy).

Projektodawcy proponują rozszerzyć zakres jednorazowej amortyzacji zaliczanej do kosztów uzyskania przychodów. Podatnicy opodatkowani podatkiem dochodowym od osób fizycznych i osób prawnych będą mogli mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do łącznej ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 1 000 000 zł.

Zastosowanie opisanej zasady będzie możliwe pod warunkami gwarantującymi, że nie zostanie ona wykorzystana do instrumentalnych, technicznych amortyzacji pozwalających uniknąć zapłacenia podatku dochodowego. Korzyści z tego instrumentu będą dostępne dla podatnika, jeżeli:

– łączna wartość nabytych w roku podatkowym środków trwałych amortyzowanych na tej podstawie nie przekroczy 15% uzyskanych w danym roku przychodów;
– zatrudniał w roku poprzedzającym rok podatkowy średniorocznie co najmniej 3 pracowników;

- nie dokona on zbycia oraz nie przekaże na własne potrzeby środka trwałego, w ciągu kolejnych pięciu lat następujących po roku podatkowym;
- będzie kontynuował przez kolejne 3 lata działalność gospodarczą;
- nabycie środków trwałych, nie spowoduje powstania straty podatkowej w roku podatkowym.

Jednocześnie projekt przewiduje, że w przypadku złamania części powyższych warunków podatnik będzie musiał zapłacić różnicę w korzyści podatkowej jaką uzyskał wraz odsetkami jak od zaległości podatkowych. Zaproponowane warunki korzystniejszej amortyzacji adresowane są więc do przedsiębiorców nastawionych na długotrwałe, efektywne inwestycje.

Zniesienie obowiązków dokumentacyjnych w cenach transferowych – nowelizacja ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 1 pkt 2 i art. 2 pkt 1)

W obecnym stanie prawnym obowiązki dokumentacyjne związane z funkcjonowaniem instytucji cen transferowych nakładane są także na podmioty niespełniające przesłanek dla których ceny transferowe zostały wprowadzone. Dlatego też proponuje się jednoznacznie i wprost wyłączyć przepisy dotyczące cen transferowych w odniesieniu do podmiotów krajowych niemających w roku podatkowym powiązań z podmiotami zagranicznymi oraz podmiotami działającymi w specjalnych strefach ekonomicznych. Z jednej strony będzie to znacząca deregulacja, a z drugiej pozwoli skupić się właściwym organom na podmiotach mających realne powiązania zagraniczne.

Nienaliczanie odsetek za zwłokę w przypadku, gdy kontrola podatkowa przekroczy 6 miesięcy – nowelizacja ustawy – Ordynacja podatkowa (art. 3 pkt 1)

Obecny katalog przesłanek wykluczających naliczanie odsetek za zwłokę w zapłacie podatków nie uwzględnia wszystkich przypadków, kiedy późniejsze naliczenie podatku niż powstanie obowiązku podatkowego wynika z przyczyn nieleżących po stronie podatnika. Zdaniem projektodawców do tego katalogu należy dodać sytuację, w której następuje to w wyniku przedłużającej się kontroli, w wyniku której powstało zobowiązanie podatkowe. Biorąc pod uwagę ogólne przepisy dotyczące kontroli i zasady określone w Prawie przedsiębiorców okres 6-miesięczny jest odpowiedni dla ustalenia stanu faktycznego będącego do ustalenia należnego podatku. Po tym czasie przedsiębiorca nie powinien już ponosić skutków przedłużających się

procedur kontrolnych i dodatkowo „zasilać" fiskusa „sztucznie" wygenerowanymi kwotami odsetek.

Niezawieszanie biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego poprzez wszczęcie postępowania karnego skarbowego później niż rok przed upływem terminu przedawnienia – nowelizacja ustawy – Ordynacja podatkowa (art. 3 pkt 2)

Obecnie wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe stanowi przesłankę zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Taka przesłanka może być traktowana przez organy podatkowe instrumentalnie. Wystarczy, że pod koniec okresu przedawnienia wszczęte zostanie postępowanie karne skarbowe a powoduje to faktyczne wydłużenie okresu przedawnienia o czas prowadzonego postepowania, które samo w sobie trwać może długo. Powoduje przedłużenie stanu niepewności prawnej. W skrajnych przypadkach może prowadzić do upadku przedsiębiorcy. Proponuje się wprowadzenie terminu dyscyplinującego organy administracji skarbowej tak, aby zawieszenie postępowania nie następowało, jeżeli postępowanie karne skarbowe zostanie wszczęte później niż rok przed upływem terminu przedawnienia.

Niekaranie za niecelowe błędy i pomyłki – nowelizacja ustawy – Ordynacja podatkowa (art. 3 pkt 3)

Skomplikowany, często zmieniający się system prawa podatkowego, powoduje, że podatnicy oraz obsługujące je firmy księgowe z przyczyn niezawinionych popełniają niezamierzone błędy i omyłki pisarskie. Wprawdzie obwiązujące ogólne zasady prawa karnego i prawa karnego skarbowego wyłączają co do zasady odpowiedzialność za czyn nieumyślny, ale w praktyce brak jest przepisu, który pozwala wprost nie podejmować czynności w zakresie ustalania czy rzeczywiście nie doszło do czynu karalnego. Dlatego też proponuje się przepis, który wprost stanowi, że wykryte i prawidłowo skorygowane omyłki i błędy rachunkowe nie mogą stanowić wyłącznej podstawy podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego

Ostrzeganie podatników przed potencjalnymi nierzetelnymi kontrahentami – nowelizacja ustawy – Ordynacja podatkowa (art. 3 pkt 4) i ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (art. 4).

Uczciwi kontrahenci to podstawa prawidłowego funkcjonowania firmy. Wiedza w tym zakresie jest limitowana szeregiem ograniczeń ustanowionych na poziomie ustawowym. W obrocie

gospodarczym istotną rolę w tym kontekście odgrywa tajemnica skarbowa niepozwalająca przekazywać swobodnie informacji o dłużnikach. Wprowadzono, co prawda, w 2018 r. Rejestr Należności Publicznoprawnych, gdzie przekazywane są informacje o należnościach pieniężnych, podlegających egzekucji administracyjnej, dla których wierzycielem jest naczelnik urzędu skarbowego albo jednostka samorządu terytorialnego, ale rejestr ten nie jest w pełni jawny, a procedura uzyskiwania informacji z rejestru wszczynana jest na wniosek wierzyciela. Częściowym rozwiązaniem problemu ograniczonej dostępności wiarygodnych danych, jak też lepszego zabezpieczenia przedsiębiorcy przed niewypłacalnymi kontrahentami, jest propozycja wprowadzenia obowiązku informowania podatnika o dłużnikach wpisanych do rejestru będących kontrahentami kontrolowanego przez organy administracji skarbowej podatnika.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Wejście w życie projektu nie powoduje konieczności wydania aktów wykonawczych.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie był przedstawiany do zaopiniowania i nie był poddawany konsultacjom publicznym.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)

projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Poseł Ryszard Petru

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

a) Obowiązujące w prowadzeniu działalności gospodarczej zasady amortyzacji środków trwałych ograniczają potencjał inwestycyjny przedsiębiorców. Należy stworzyć narzędzie zachęcające do zwiększania inwestycji w firmach w oparciu o nabywane przez nie środki trwałe. Taki skutek spowoduje możliwość zaliczania w koszty uzyskania przychodu środków trwałych o większej wartości niż dotychczas. Efektem oszczędności podatkowych wynikających z tego rozwiązania będą większe środki na rozwój działalności.

b) Obowiązkom związanym z cenami transferowymi podlegają również podmioty, które *de facto* nie są powiązane z podmiotami zagranicznymi. Należy wyłączyć z zakresu tych obowiązków podmioty krajowe niemające powiązań z podmiotami zagranicznymi oraz podmiotami działającymi w specjalnych strefach ekonomicznych. Nastąpi pożądana w tym zakresie deregulacja.

c) Należy ograniczyć negatywne skutki przedłużających się kontroli podatników prowadzących działalność gospodarczą poprzez:

- wprowadzenie zasady niezawieszania biegu przedawnienia zobowiązań podatkowych później niż rok przed upływem terminu przedawnienia w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe,
- nienaliczanie odsetek od zaległych podatków od dnia, w którym upłynęło 6 miesięcy od dnia wszczęcia kontroli. Wzmocni to sprawność i efektywność postępowań kontrolnych.

d) Należy zwiększyć bezpieczeństwo prawne przedsiębiorców poprzez:

- przesądzenie, że niecelowe, niezamierzone błędy rachunkowe i omyłki pisarskie popełnione w deklaracjach podatkowych nie będą powodowały wszczęcia procedur karnych,
- wprowadzenie dodatkowych obowiązków na organy przeprowadzające kontrole skarbowe i podatkowe polegających na informowaniu kontrolowanego o jego kontrahentach wpisanych do Rejestru Należności Publicznoprawnych.

Przedstawiona propozycja odpowiada na realne problemy zgłaszane przez polskie środowiska przedsiębiorców. Zgodnie z raportem pt. „Bariery w biznesie. Edycja 2024" 71% ankietowanych średnich i dużych firm w Polsce sygnalizuje, że barierą w rozwoju jest dla nich niepewność ekonomiczna. 56% zgłasza jako barierę „biurokrację".

Podobne utrudnienia sygnalizowane są też przez firmy mniejsze. Raport Związku Przedsiębiorców i Pracodawców pt. „Bariery prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce", opracowany na podstawie badań firm mikro i małych, wskazuje, że dla 46% takich firm barierą jest niestabilność prawa, a dla 40% - nadmiar obowiązków biurokratycznych.

Proinwestycyjny charakter tego projektu jest też odpowiedzią na realny problem polskiej gospodarki jakim jest niska stopa inwestycji. W roku 2023 wyniosła ona zaledwie 17,8% PKB (średnia dla UE27 to 21,8%) i w stosunku do roku 2015 obniżyła się o 2,6 pp. Proponowane zmiany w zasadach amortyzacji stworzą dodatkowe bodźce do inwestowania dla sektora przedsiębiorstw.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

Ø Nie

Przyjęcie rozwiązań alternatywnych jest w tym przypadku niemożliwe. Przedmiot projektu regulowany jest na poziomie ustawowym – reguluje kwestie dotyczące podatku dochodowego oraz kompetencji organów państwa w sprawach podatkowych i nie ma innego możliwego rozwiązania niż legislacyjna zmiana ustaw.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Skutki prawne ustawy sprowadzają się do:

- rozszerzenia zakresu środków trwałych, które mogą podlegać jednorazowej pełnej amortyzacji,

- zawężenia katalogu podmiotów podlegających procedurom związanym z cenami transferowymi obowiązującymi w PIT i CIT,

- rozszerzeniu katalogu przypadków, w których nie nalicza się odsetek od zaległości podatkowych,

- wyłączenia zawieszania biegu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego poprzez wszczęcie postępowania karnego skarbowego później niż rok przed upływem terminu przedawnienia,

- braku możliwości podjęcia czynności związanych z wszczęciem postępowania karnego skarbowego w związku z niecelowymi błędami pomyłkami,

- nałożenie obowiązku informowania kontrolowanego podmiotu o jego kontrahentach wpisanych do Rejestru Należności Publicznoprawnych.

Ustawa jest spójna z konstytucyjną zasadą swobody działalności gospodarczej.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 od dnia ogłoszenia. Jest to wystarczający okres *vacatio legis* dla dostosowania się do rozwiązań nią wprowadzanych. Dodatkowo konieczne jest przesądzenie w przepisie przejściowym, że zmiany wprowadzone nowelizacją stosuje się do środków trwałych nabytych od dnia jej wejścia w życie.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Ustawa nie wywoła skutków społecznych.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Proponowana ustawa wpłynie na obniżenie kosztów związanych z działalnością gospodarczą. Przede wszystkim rozwiązania te zmniejszą obciążenia regulacyjne tam, gdzie są one niezasadne. Zniesione zostaną obowiązki związane z cenami transferowymi dla firm, które nie prowadzą transakcji zagranicznych lub z podmiotami zarejestrowanymi w SSE.

Zmniejszona zostanie także dolegliwość kontroli skarbowych. Wprowadzenie zasady niezawieszania biegu przedawnień zobowiązań podatkowych tuż przed terminem przedawnienia oraz nienaliczanie odsetek w przypadku przedłużającej się kontroli skłoni administrację skarbową do unikania przeciągania kontroli w czasie. Proponowana ustawa zmniejszy również niepewność regulacyjną (niekaranie za niecelowe błędy i omyłki oraz ostrzeganie przed nierzetelnymi kontrahentami).

Oczekiwanym skutkiem zmiany zasad amortyzacji środków trwałych będzie natomiast wzrost stopy inwestycji w przedsiębiorstwach. Dostępna literatura[1] pokazuje, że inwestycje przedsiębiorstw zależne są od kosztów kapitału, na który pośredni wpływ ma także możliwość jego odliczenia od podatku. Autorzy oczekują więc, że projektowana ustawa przyczyni się do wzrostu nakładów inwestycyjnych przedsiębiorstw.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Proponowana ustawa dotyczyć będzie zarówno osób fizycznych wykonujących działalność gospodarczą (ok. 2-2,5 mln osób), jak i osób prawnych (ok. 1,5 mln podmiotów).

Ze względu na charakter proponowanych zmian pełne oszacowanie kosztów ustawy wymagałoby dostępu do danych mikro na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw. Ze względu na dość restrykcyjną listę wymogów niezbędnych do spełnienia w celu uzyskania prawa do jednorazowej amortyzacji wnioskodawcy nie spodziewają się jednak, by koszt tej ustawy dla sektora finansów publicznych był istotny.

Przepisy zmniejszające niepewność prawną będą korzystne finansowo zarówno dla przedsiębiorstw, jak i sektora finansów publicznych. Czas urzędników administracji skarbowej nie będzie marnowany na wyjaśnianie sytuacji oczywistych.

W ocenie wnioskodawców zmiany w zakresie zmniejszenia dochodów będących skutkiem wprowadzenia ustawy zbilansują się odpowiednim zwiększeniem dochodów będących skutkiem impulsu prorozwojowego wywołanego działaniem nowych regulacji.

Projekt nie będzie miał skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

Ø Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

Ø Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

Ø Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

Ø Nie

---

[1] Wybrane badania dostępne są tutaj: https://taxfoundation.org/data/all/global/capital-allowances-cost-recovery-2024

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.285.7.2024
Data wpływu 13. 12. 2024

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
BIURO EKSPERTYZ I OCENY SKUTKÓW REGULACJI
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 12 grudnia 2024 r.

BEOS-WOSR/WPEiM-2526/24

DS. 1120.482.2024
13.12.2024.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Ryszard Petru)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990 ze zmian.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projektowana ustawa nowelizuje:

1) ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, ze zmian.; dalej: u.p.d.f.), w zakresie zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych (dodanie ust. 22-24 w art. 22k u.p.d.f.) oraz stosowania przepisów o cenach transferowych (nowy art. 23na w u.p.d.f.) – art. 1 projektu;
2) ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, ze zmian.; dalej: u.p.d.p.), w zakresie stosowania przepisów o cenach transferowych (dodany pkt 4 w art. 11b u.p.d.p.) oraz zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych (dodane ust. 22–24 w art. 16k u.p.d.p.) – art. 2 projektu;
3) ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, ze zmian.; dalej: o.p.), w zakresie:
   a) określenia okresów, za które nie nalicza się odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (nowy pkt 7c w art. 54 § 1 o.p. – art. 3 pkt 1 projektu);
   b) przesłanek, których zaistnienie nie rozpoczyna biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego lub – w przypadku terminu, który rozpoczął bieg – powoduje jego zawieszenie (nowe brzmienie pkt 1 w art. 70 § 6 o.p. – art. 3 pkt 2 projektu),

c) ograniczenia przesłanek podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego (nowy § 7 w art. 274 o.p.) – art. 3 pkt 3 projektu;
d) nałożenia na organ podatkowy obowiązku informowania podatnika o jego kontrahentach wpisanych do Rejestru Należności Publicznoprawnych[1] (RNP) (nowy art. 274d w o.p.) – art. 3 pkt 4 projektu;

4) ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, ze zmian; dalej: u.KAS), w zakresie nałożenia na kontrolującego sprawdzenia w trakcie kontroli, czy kontrahenci kontrolowanego nie są wpisani do RNP i – w przypadku stwierdzenia takiego faktu – poinformowania o tym kontrolowanego (nowy art. 79a w u.KAS).

Ad 1 i 2

W zakresie podatków dochodowych – od osób fizycznych oraz od osób prawnych – w projekcie proponuje się wprowadzenie dwóch regulacji: pierwsza dotyczy zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych (art. 1 pkt 1 i art. 2 pkt 2 projektu), druga – stosowania przepisów dotyczących cen transferowych przez podmioty krajowe (art. 1 pkt 2 i art. 2 pkt 1 projektu).

W odniesieniu do amortyzacji proponuje się wprowadzenie możliwości dokonywania przez podatników prowadzących działalność gospodarczą jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych w roku podatkowym, w którym środki te zostaną wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym 1 000 000 zł, przy czym kwota ta obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty ma poczet nabycia środka trwałego, o której mowa, odpowiednio w art. 22 ust. 1s u.p.d.f. lub art. 15 ust. 1zd u.p.d.p.[2], tj. wpłaty na poczet nabycia fabrycznie nowego środka trwałego, którego dostawa zostanie wykonana w następnych okresach sprawozdawczych, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów na podstawie wskazanych wyżej przepisów (nowy ust. 22 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 22 w art. 16k u.p.d.p.). Projekt określa również warunki, jakie muszą zostać spełnione dla celów projektowanej jednorazowej amortyzacji (por. nowy ust. 23 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 23 w art. 16k u.p.d.p.) oraz konsekwencje zbycia środka trwałego lub przekazania go na własne potrzeby, bądź likwidacji działalności gospodarczej przed upływem określonego w projekcie okresu[3] (por. nowy ust. 24 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 24 w art. 16k u.p.d.p.).

---

[1] Rejestr, o którym mowa w art. 18a – 18u ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, ze zmian.).

[2] W projekcie, w zakresie zmian w u.p.d.p., odwołano się do art. 22 ust. 1s, jednak przepis ten po pierwsze – nie zawiera jednostki redakcyjnej oznaczonej jako ust. 1s, a po drugie – dotyczy opodatkowania dywidend. Analogicznym przepisem do art. 22 ust.1s u.p.d.f. jest w u.p.d.p. art. 15 ust. 1zd.

[3] W przypadku zbycia środka trwałego lub przekazania go na własne potrzeby okres ten określono na pięć lat następujących po roku podatkowym, w którym dokonano odpisu amortyzacyjnego, a w przypadku likwidacji

W odniesieniu do stosowania przepisów dotyczących cen transferowych projekt przewiduje wyłączenie stosowania tych przepisów przez podmioty krajowe niemające w roku podatkowym powiązań z podmiotami zagranicznymi oraz podmiotami działającymi w specjalnych strefach ekonomicznych (nowy art. 23na w u.p.d.f. – art. 1 pkt 2 projektu, i nowy pkt 4 w art. 11b u.p.d.p. – art. 2 pkt 1 projektu).

Ad 3

Zmiany w Ordynacji podatkowej dotyczą:

po pierwsze – wyłączenia z naliczania odsetek od zaległości podatkowych stwierdzonych w wyniku kontroli podatkowej okresu od dnia, w którym długość kontroli przekracza 6 miesięcy (nowy pkt 7c w art. 54 § 1 o.p. – art. 3 pkt 1 projektu);

po drugie – ograniczenia stosowania przesłanki zawieszającej bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego lub nierozpoczynającej jego biegu, określonej w art. 70 § 6 pkt 1 o.p. W obecnym stanie prawnym bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu z dniem wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania (por. art. 70 § 6 pkt 1 o.p.). W projekcie proponuje się dodanie warunku, zgodnie z którym zawieszenie biegu terminu przedawnienia nie będzie miało miejsca, jeżeli postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe zostanie wszczęte później niż rok przed upływem terminu przedawnienia[4] (zmieniony pkt 1 w art. 70 § 6 o.p. – art. 3 pkt 2 projektu);

po trzecie – ograniczenia możliwości podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego. W obecnym stanie prawnym, w razie stwierdzenia, że deklaracja podatkowa zawiera błędy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki bądź że wypełniono ją niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, organ podatkowy w zależności od charakteru i zakresu uchybień: 1) koryguje deklarację, dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia

---

działalności gospodarczej – na trzy lata od dokonania odpisu (por. nowy ust. 24 w art. 22k u.p.d.f. i w art. 16k u.p.d.p.).

[4] W projekcie warunek ten brzmi następujące: „(...), z tym że zawieszenie postępowania nie następuje, jeżeli postępowanie zostało wszczęte później niż rok przed upływem terminu przedawnienia;" Przepis art. 70 § 6 o.p. dotyczy przypadków, w których bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się lub rozpoczęty ulega zawieszeniu. Stąd też ograniczenie stosowania przesłanki z art. 70 § 6 pkt 1 o.p. (wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe) powinno odnosić się do biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego; to nie postępowanie jest zawieszane, lecz bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się lub ulega zawieszeniu. W przypadku wskazanym w projekcie warunek powinien brzmieć: „(...), z tym że zasada ta nie ma zastosowania, jeżeli postępowanie w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe zostało wszczęte później niż rok przed upływem terminu przedawnienia;" Projektowana regulacja została, dla celów wydania niniejszej opinii, zdekodowana w taki sposób.

lub wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 5 000 zł; 2) zwraca się do składającego deklarację o jej skorygowanie oraz złożenie niezbędnych wyjaśnień, wskazując przyczyny, z powodu których informacje zawarte w deklaracji podaje się w wątpliwość (por. art. 274 § 1 o.p.). W § 2-4 art. 274 o.p. określono sposób postępowania organu podatkowego w przypadku skorygowania przez niego deklaracji podatkowej na podstawie art. 274 § 1 pkt 1 o.p. oraz przysługujące podatnikowi w takim przypadku uprawnienia, zaś w § 5-6 przepisy art. 274 § 1-4 o.p. rozciągnięto na deklaracje składane przez płatników lub inkasentów i załączniki do deklaracji oraz deklaracje składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W projekcie proponuje się, aby zastosowanie przepisów art. 274 § 1-6 o.p., w istocie regulujących uprawnienia organów podatkowych do korekty deklaracji i określających przesłanki dokonania takiej korekty lub zwrócenia się do podatnika o dokonanie korekty, nie mogło stanowić wyłącznej podstawy podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego (nowy § 7 w art. 274 o.p. – art. 3 pkt 3 projektu);

po czwarte – nałożenia na organ podatkowy obowiązku poinformowania podatnika o jego kontrahentach wpisanych do RNP. Zgodnie z projektowanym art. 274d o.p. (art. 3 pkt 4 projektu), jeżeli organ podatkowy, w związku z postępowaniem podatkowym lub kontrolą podatkową, stwierdzi, że kontrahent podatnika wykonujący działalność gospodarczą, jest wpisany do RNP jako zobowiązany, będzie musiał poinformować o tym fakcie podatnika.

Ad 4

Projektowany art. 79a u.KAS (art. 4 projektu) nakłada na kontrolujących obowiązek:

a) sprawdzenia w trakcie kontroli, czy kontrahenci kontrolowanego są wpisani do RNP;
b) w przypadku stwierdzenia, że kontrahent kontrolowanego jest wpisany do RNP – poinformowania o tym kontrolowanego.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (art. 6 projektu), z tym że przepisy ustaw zmienianych w art. 1 (u.p.d.f.) i art. 2 (u.p.d.p.), w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, mają być stosowane do środków trwałych nabytych od dnia jej wejścia w życie (art. 5 projektu).

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Opiniowany projekt dokonuje zmian w:

1) ustawach nakładających obowiązek podatkowy w podatkach dochodowych – u.p.d.f. i u.p.d.p., przy czym zmiany te dotyczą:
   a) zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych,

b) stosowania przepisów o cenach transferowych;

2) Ordynacji podatkowej, przy czym zmiany te dotyczą:
   a) zasad wykonywania zobowiązań podatkowych (przedawnienia zobowiązań podatkowych oraz naliczania odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych),
   b) procedur podatkowych (przesłanek podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej i postępowania podatkowego oraz obowiązków informacyjnych organów podatkowych w trakcie kontroli podatkowej);
3) ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej, przy czym zmiana ta dotyczy obowiązków ciążących na kontrolującym w toku kontroli.

Ad 1

W odniesieniu do zmian dotyczących zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów zastosowanie będą miały przepisy UE dotyczące pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy, przy czym, jeśli uznaje ona, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu artykułu 107 TfUE, wszczyna bezzwłocznie procedurę przewidzianą w art. 108 ust. 2 TfUE (procedurę kontrolną), a dane państwo członkowskie nie może wprowadzać w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej.

W kontekście projektowanej regulacji należy również przywołać Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (2016/C 262/01)[5]; dalej: Zawiadomienie Komisji w sprawie pomocy publicznej lub Zawiadomienie Komisji).

Jak wskazano w pkt 177 Zawiadomienia Komisji, zasadniczo środki podatkowe o charakterze czysto technicznym, takie jak zasady amortyzacji, nie stanowią pomocy państwa i choć metoda obliczania amortyzacji aktywów różni się w poszczególnych państwach członkowskich, to metody takie mogą być nieodłącznym elementem systemów podatkowych, do których należą. Tym

[5] Dz. Urz. UE C 262 z 19.07.2016 r., s. 1.

niemniej, jak wskazano w pkt 179 Zawiadomienia Komisji, bodźce sprzyjające amortyzacji (takie jak krótszy termin amortyzacji, korzystniejsza metoda amortyzacji, amortyzacja na wczesnym etapie itp.), które nie opierają się na wytycznych dotyczących zasad amortyzacji i odnoszą się do określonych rodzajów aktywów lub przedsiębiorstw, mogą stanowić pomoc państwa. Z drugiej strony, zasady przyspieszonej i wczesnej amortyzacji dotyczące aktywów objętych umową leasingu mogą być uznane za środki ogólne, jeżeli dane umowy leasingu są faktycznie dostępne dla wszystkich przedsiębiorstw, niezależnie od sektora i wielkości.

Domniemanie selektywności środka istnieje natomiast zawsze, jeżeli organ podatkowy dysponuje swobodą decyzyjną w ustalaniu różnych okresów amortyzacji lub różnych metod wyceny w zależności od firmy lub sektora, podobnie, jak zastosowanie systemu amortyzacji pod warunkiem wcześniejszego zatwierdzenia przez administrację podatkową, jeżeli zatwierdzenie to nie ogranicza się do wcześniejszej weryfikacji wymogów prawnych (por. pkt 180 Zawiadomienia Komisji).

Zagadnienia dotyczące cen transferowych nie są w obecnym stanie prawnym harmonizowane prawem UE[6]. W tym zakresie obowiązuje jedynie rezolucja Rady i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie z dnia 27 czerwca 2006 r. dotycząca kodeksu postępowania w sprawie dokumentacji cen transferowych dla przedsiębiorstw stowarzyszonych w Unii Europejskiej (DCT UE) (2006/C 176/01)[7].

W pkt 1 Kodeksu postępowania w sprawie cen transferowych stwierdza się, że państwa członkowskie przyjmą znormalizowaną i częściowo scentralizowaną dokumentację cen transferowych dla przedsiębiorstw stowarzyszonych w UE określoną w załączniku, oraz będą uważać ją za podstawowy zestaw informacji służących ocenie cen transferowych grupy w ramach przedsiębiorstwa wielonarodowego, przy czym wykorzystanie DCT UE będzie fakultatywne dla grupy przedsiębiorstw wielonarodowych (zob. pkt 2). Jednocześnie należy zauważyć, że w motywie dziewiątym rezolucji podkreślono, iż dokumentacja cen transferowych w UE musi być postrzegana w ramach Wytycznych OECD dotyczących cen transferowych.

Rezolucja nie ma mocy wiążącej, a co za tym idzie niezastosowanie się do niej nie oznacza naruszenia prawa UE[8].

Ad 2 i 3

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy w zakresie zmian dotyczących Ordynacji podatkowej oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

---

[6] Obecnie trwa procedowanie Wniosku Rady dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie cen transferowych (COM(2023) 529 final).

[7] Dz. Urz. UE C 176 z 28.07.2006 r., s. 1.

[8] Por. A. Wróbel [w:] A. Wróbel (red.), *Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komentarz,* tom III, Warszawa 2012, s. 693.

III. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

Projektowana ustawa nowelizuje cztery ustawy: o podatku dochodowym od osób fizycznych, o podatku dochodowym od osób prawnych, Ordynację podatkową oraz ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Nowelizacja dwóch pierwszych ustaw – u.p.d.f. i u.p.d.p. – dotyczy zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych (art. 1 pkt 1 i art. 2 pkt 2 projektu) oraz stosowania przepisów o cenach transferowych (art. 1 pkt 2 i art. 2 pkt 1 projektu).

Nowelizacja Ordynacji podatkowej dotyczy zasad wykonywania zobowiązań podatkowych – przedawnienia zobowiązań podatkowych oraz naliczania odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (art. 3 pkt 1 i 2 projektu) oraz procedur podatkowych – przesłanek podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej i postępowania podatkowego oraz obowiązków informacyjnych organów podatkowych w trakcie kontroli podatkowej (art. 3 pkt 3 i 4 projektu).

Nowelizacja ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej dotyczy obowiązków ciążących na kontrolującym w toku kontroli (art. 4 projektu).

W odniesieniu do zmian dotyczących amortyzacji środków trwałych (nowe ust. 22-24 w art. 22k u.p.d.f. i art. 16k u.p.d.p. – art. 1 pkt 1 i art. 2 pkt 2 projektu) proponuje się wprowadzenie możliwości dokonywania przez podatników prowadzących działalność gospodarczą jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych w roku podatkowym, w którym środki te zostaną wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym 1 000 000 zł, przy czym kwota ta obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty ma poczet nabycia środka trwałego, o której mowa, odpowiednio w art. 22 ust. 1s u.p.d.f. lub art. 15 ust. 1zd u.p.d.p., tj. wpłaty na poczet nabycia fabrycznie nowego środka trwałego, którego dostawa zostanie wykonana w następnych okresach sprawozdawczych, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów na podstawie wskazanych wyżej przepisów (nowy ust. 22 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 22 w art. 16k u.p.d.p.). Projekt określa również warunki, jakie muszą zostać spełnione dla celów projektowanej jednorazowej amortyzacji (por. nowy ust. 23 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 23 w art. 16k u.p.d.p.) oraz konsekwencje zbycia środka trwałego lub przekazania go na własne potrzeby, bądź likwidacji działalności gospodarczej przed upływem określonego w projekcie okresu (por. nowy ust. 24 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 24 w art. 16k u.p.d.p.).

Projektowana regulacja dotyczy rozwiązań odnoszących się do kosztów uzyskania przychodów, a więc wpływa na podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym w przypadku podmiotów gospodarczych, opodatkowanych zarówno na podstawie u.p.d.f., jak i u.p.d.p., a tym samym wpływa na wysokość zobowiązania podatkowego ciążącego na podatnikach tych podatków. Musi

więc zostać rozważona w kontekście przepisów UE dotyczących pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Jak wskazano w pkt 177 Zawiadomienia Komisji w sprawie pomocy publicznej, zasadniczo środki podatkowe o charakterze czysto technicznym, takie jak zasady amortyzacji, nie stanowią pomocy państwa, bowiem – choć metody obliczania amortyzacji aktywów różnią się w poszczególnych państwach członkowskich – mogą być nieodłącznym elementem systemów podatkowych, do których należą. Pomoc państwa mogą stanowić bodźce sprzyjające amortyzacji (takie jak krótszy termin amortyzacji, korzystniejsza metoda amortyzacji, amortyzacja na wczesnym etapie itp.), które nie opierają się na wytycznych dotyczących zasad amortyzacji i odnoszą się do określonych rodzajów aktywów lub przedsiębiorstw (por. pkt 179 Zawiadomienia Komisji). Domniemanie selektywności środka istnieje natomiast zawsze, jeżeli organ podatkowy dysponuje swobodą decyzyjną w ustalaniu różnych okresów amortyzacji lub różnych metod wyceny w zależności od firmy lub sektora, podobnie, jak zastosowanie systemu amortyzacji pod warunkiem wcześniejszego zatwierdzenia przez administrację podatkową, jeżeli zatwierdzenie to nie ogranicza się do wcześniejszej weryfikacji wymogów prawnych (por. pkt 180 Zawiadomienia Komisji).

Projektowana zmiana dotyczy zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych, przy czym – jak wynika z dodawanego ust. 22 w art. 22k u.p.d.f. i w art. 16k u.p.d.p. – swoim zakresem podmiotowym obejmuje wszystkich podatników podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych prowadzących działalność gospodarczą. Nowe zasady dokonywania jednorazowego odpisu amortyzacyjnego będą więc dostępne dla wszystkich podatników prowadzących działalność gospodarczą, o ile zostaną spełnione przez nich warunki określone, odpowiednio: dla osób fizycznych – w nowym ust. 23 w art. 22k u.p.d.f., dla osób prawnych – w nowym ust. 23 w art. 16k u.p.d.p. Dotyczą one wartości początkowej środka trwałego, stosunku łącznej wartości nabytych w roku podatkowym środków trwałych do przychodów osiągniętych przez podatnika w roku podatkowym, poziomu zatrudnienia, możliwości zbycia środka trwałego lub przekazania go na własne potrzeby oraz kontynuowania działalności gospodarczej. Możliwość skorzystania z projektowanego odpisu amortyzacyjnego nie jest uzależniona od decyzji organu podatkowego, lecz od spełnienia ustawowo określonych kryteriów. Tym samym należy uznać, że projektowana zmiana zasad

dokonywania odpisów amortyzacyjnych zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów jest środkiem ogólnym i jako taka nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE. Nie ma bowiem charakteru selektywnego, a tylko takie środki, przynoszące korzyść określonym przedsiębiorstwom lub kategoriom przedsiębiorstw lub określonym sektorom gospodarki, objęte są zakresem art. 107 ust. 1 TfUE. Środki ogólnego zastosowania, które nie faworyzują wyłącznie określonych przedsiębiorstw lub wyłącznie produkcji określonych towarów, nie wchodzą w zakres art. 107 ust. 1 TfUE. (por. pkt 117 i 118 Zawiadomienia Komisji).

W pozostałym zakresie – stosowania przepisów o cenach transferowych (zmiana u.p.d.f. i u.p.d.p.), zasad wykonywania zobowiązań podatkowych – przedawnienia zobowiązań podatkowych oraz naliczania odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (zmiana o.p.) oraz procedur podatkowych (zmiana o.p. i u.KAS) – projekt nie jest objęty prawem UE.

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarcze w zakresie, w jakim wprowadza możliwość dokonywania jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych (zmiana u.p.d.f. i u.p.d.p.), nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Autor:
dr Jacek Kulicki
specjalista ds. finansów publicznych
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.285.2024
Data wpływu 13. 12. 2024

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
BIURO EKSPERTYZ I OCENY SKUTKÓW REGULACJI
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 12 grudnia 2024 r.

BEOS-WOSR/WPEiM-2527/24

DS. 1120. 482.2024(2)
13. 12. 2024.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Ryszard Petru) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu

Projektowana ustawa nowelizuje:

1) ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, ze zmian.; dalej: u.p.d.f.), w zakresie zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych (dodanie ust. 22-24 w art. 22k u.p.d.f.) oraz stosowania przepisów o cenach transferowych (nowy art. 23na w u.p.d.f.) – art. 1 projektu;
2) ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, ze zmian.; dalej: u.p.d.p.), w zakresie stosowania przepisów o cenach transferowych (dodany pkt 4 w art. 11b u.p.d.p.) oraz zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych (dodane ust. 22-24 w art. 16k u.p.d.p.) – art. 2 projektu;
3) ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, ze zmian.; dalej: o.p.), w zakresie:
   a) określenia okresów, za które nie nalicza się odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (nowy pkt 7c w art. 54 § 1 o.p. – art. 3 pkt 1 projektu),
   b) przesłanek, których zaistnienie nie rozpoczyna biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego lub – w przypadku terminu, który rozpoczął bieg – powoduje jego zawieszenie (nowe brzmienie pkt 1 w art. 70 § 6 o.p. – art. 3 pkt 2 projektu),
   c) ograniczenia przesłanek podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego (nowy § 7 w art. 274 o.p.) – art. 3 pkt 3 projektu;
   d) nałożenia na organ podatkowy obowiązku informowania podatnika o jego kontrahentach wpisanych do Rejestru Należności Publicznoprawnych [1]

[1] Rejestr, o którym mowa w art. 18a – 18u ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, ze zmian.).

(RNP) (nowy art. 274d w o.p.) – art. 3 pkt 4 projektu;

4) ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, ze zmian; dalej: u.KAS), w zakresie nałożenia na kontrolującego sprawdzenia w trakcie kontroli, czy kontrahenci kontrolowanego nie są wpisani do RNP i – w przypadku stwierdzenia takiego faktu – poinformowania o tym kontrolowanego (nowy art. 79a w u.KAS).

W zakresie podatków dochodowych – od osób fizycznych oraz od osób prawnych – w projekcie proponuje się wprowadzenie dwóch regulacji: pierwsza dotyczy zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych (art. 1 pkt 1 i art. 2 pkt 2 projektu), druga – stosowania przepisów dotyczących cen transferowych przez podmioty krajowe (art. 1 pkt 2 i art. 2 pkt 1 projektu).

W odniesieniu do amortyzacji proponuje się wprowadzenie możliwości dokonywania przez podatników prowadzących działalność gospodarczą jednorazowych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych w roku podatkowym, w którym środki te zostaną wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym 1 000 000 zł, przy czym kwota ta obejmuje sumę odpisów amortyzacyjnych i wpłaty ma poczet nabycia środka trwałego, o której mowa, odpowiednio w art. 22 ust. 1s u.p.d.f. lub art. 15 ust. 1zd u.p.d.p.[2], tj. wpłaty na poczet nabycia fabrycznie nowego środka trwałego, którego dostawa zostanie wykonana w następnych okresach sprawozdawczych, zaliczonej do kosztów uzyskania przychodów na podstawie wskazanych wyżej przepisów (nowy ust. 22 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 22 w art. 16k u.p.d.p.). Projekt określa również warunki, jakie muszą zostać spełnione dla celów projektowanej jednorazowej amortyzacji (por. nowy ust. 23 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 23 w art. 16k u.p.d.p.) oraz konsekwencje zbycia środka trwałego lub przekazania go na własne potrzeby, bądź likwidacji działalności gospodarczej przed upływem określonego w projekcie okresu[3] (por. nowy ust. 24 w art. 22k u.p.d.f. i ust. 24 w art. 16k u.p.d.p.).

W odniesieniu do stosowania przepisów dotyczących cen transferowych projekt przewiduje wyłączenie stosowania tych przepisów przez podmioty krajowe niemające w roku podatkowym powiązań z podmiotami zagranicznymi oraz podmiotami działającymi w specjalnych strefach ekonomicznych (nowy art. 23na w u.p.d.f. – art. 1 pkt 2 projektu, i nowy pkt 4 w art. 11b u.p.d.p. – art. 2 pkt 1 projektu).

Zmiany w Ordynacji podatkowej dotyczą:

---

[2] W projekcie, w zakresie zmian w u.p.d.p., odwołano się do art. 22 ust. 1s, jednak przepis ten po pierwsze – nie zawiera jednostki redakcyjnej oznaczonej jako ust. 1s, a po drugie – dotyczy opodatkowania dywidend. Analogicznym przepisem do art. 22 ust.1s u.p.d.f. jest w u.p.d.p. art. 15 ust. 1zd.

[3] W przypadku zbycia środka trwałego lub przekazania go na własne potrzeby okres ten określono na pięć lat następujących po roku podatkowym, w którym dokonano odpisu amortyzacyjnego, a w przypadku likwidacji działalności gospodarczej – na trzy lata od dokonania odpisu (por. nowy ust. 24 w art. 22k u.p.d.f. i w art. 16k u.p.d.p.).

po pierwsze – wyłączenia z naliczania odsetek od zaległości podatkowych stwierdzonych w wyniku kontroli podatkowej okresu od dnia, w którym długość kontroli przekracza 6 miesięcy (nowy pkt 7c w art. 54 § 1 o.p. – art. 3 pkt 1 projektu);

po drugie – ograniczenia stosowania przesłanki zawieszającej bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego lub nierozpoczynającej jego biegu, określonej w art. 70 § 6 pkt 1 o.p. W obecnym stanie prawnym bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu z dniem wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania (por. art. 70 § 6 pkt 1 o.p.). W projekcie proponuje się dodanie warunku, zgodnie z którym zawieszenie biegu terminu przedawnienia nie będzie miało miejsca, jeżeli postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe zostanie wszczęte później niż rok przed upływem terminu przedawnienia[4] (zmieniony pkt 1 w art. 70 §6 o.p. – art. 3 pkt 2 projektu);

po trzecie – ograniczenia możliwości podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego. W obecnym stanie prawnym, w razie stwierdzenia, że deklaracja podatkowa zawiera błędy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki bądź że wypełniono ją niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, organ podatkowy w zależności od charakteru i zakresu uchybień: 1) koryguje deklarację, dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 5 000 zł; 2) zwraca się do składającego deklarację o jej skorygowanie oraz złożenie niezbędnych wyjaśnień, wskazując przyczyny, z powodu których informacje zawarte w deklaracji podaje się w wątpliwość (por. art. 274 § 1 o.p.). W § 2-4 art. 274 o.p. określono sposób postępowania organu podatkowego w przypadku skorygowania przez niego deklaracji podatkowej na podstawie art. 274 §1 pkt 1 o.p. oraz przysługujące podatnikowi w takim przypadku uprawnienia, zaś w § 5-6 przepisy art. 274 § 1-4 rozciągnięto na deklaracje składane przez płatników lub inkasentów i załączniki do deklaracji oraz deklaracje składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

---

[4] W projekcie warunek ten brzmi następujące: „(…), z tym że zawieszenie postępowania nie następuje, jeżeli postępowanie zostało wszczęte później niż rok przed upływem terminu przedawnienia;" Przepis art. 70 § 6 o.p. dotyczy przypadków, w których bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się lub rozpoczęty ulega zawieszeniu. Stąd też ograniczenie stosowania przesłanki z art. 70 § 6 pkt 1 o.p. (wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe) powinno odnosić się do biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego; to nie postępowanie jest zawieszane, lecz bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się lub ulega zawieszeniu. W przypadku wskazanym w projekcie warunek powinien brzmieć: „(…), z tym że zasada ta nie ma zastosowania, jeżeli postępowanie w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe zostało wszczęte później niż rok przed upływem terminu przedawnienia;" Projektowana regulacja została, dla celów wydania niniejszej opinii, zdekodowana w taki sposób.

W projekcie proponuje się, aby zastosowanie przepisów art. 274 § 1-6 o.p., w istocie regulujących uprawnienia organów podatkowych do korekty deklaracji i określających przesłanki dokonania takiej korekty lub zwrócenia się do podatnika o dokonanie korekty, nie mogło stanowić wyłącznej podstawy podjęcia czynności sprawdzających, wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego (nowy § 7 w art. 274 o.p. – art. 3 pkt 3 projektu);

po czwarte – nałożenia na organ podatkowy obowiązku poinformowania podatnika o jego kontrahentach wpisanych do RNP. Zgodnie z projektowanym art. 274d o.p. (art. 3 pkt 4 projektu), jeżeli organ podatkowy, w związku z postępowaniem podatkowym lub kontrolą podatkową, stwierdzi, że kontrahent podatnika wykonujący działalność gospodarczą, jest wpisany do RNP jako zobowiązany, będzie musiał poinformować o tym fakcie podatnika.

Projektowany art. 79a u.KAS (art. 4 projektu) nakłada na kontrolujących obowiązek:

a) sprawdzenia w trakcie kontroli, czy kontrahenci kontrolowanego są wpisani do RNP,
b) w przypadku stwierdzenia, że kontrahent kontrolowanego jest wpisany do RNP – poinformowania o tym kontrolowanego.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (art. 6 projektu), z tym że przepisy ustaw zmienianych w art. 1 (u.p.d.f.) i art. 2 (u.p.d.p.), w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, mają być stosowane do środków trwałych nabytych od dnia jej wejścia w życie (art. 5 projektu).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej nie stanowi projektu ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:
dr Jacek Kulicki
specjalista ds. finansów publicznych
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik